

billede af de omstændigheder, de senere skal arbejde under, og at de på et tidligt tidspunkt får mulighed for at få forståelse for, om de er egnet til arbejdet, således at de på denne baggrund kan afgøre, om de vil søge optagelse.

Imidlertid er der nu fra mange sider givet udtryk for, at ulemperne ved forpraktikordningen langt overstiger fordelene. Således har socialministeriet, socialstyrelsen og dennes pædagogiske nævn, socialuddannelseskommissionen, uddannelsesrådet vedrørende børnehave- og fritidspædagoguddannelserne og børne- og ungdomsforsorgens personaleforbund alle opfordret undervisningsministeriet til at søge forpraktikken afskaffet.

Blandt de indvendinger, som anføres, skal særlig nævnes, at praktikanterne har følelsen af, at de har påbegyndt en uddannelse, og at skuffelsen derfor bliver stor, hvis de ikke optages på seminariet. På institutionerne er der — på grund af reglen om, at praktikken skal være af begrænset varighed — en meget hyppig udskiftning, som giver uro i institutionens liv, og ved optagelsesproceduren har det fordelingsudvalg, som forestår optagelsen, en række vanskeligheder, der netop kan henføres til reglerne om forpraktik. Det har således vist sig, at bestemmelserne om dennes varighed og indhold omgås, bl. a. fordi praktikanterne ansættes som vikar i vakante stillinger, og reglerne giver anledning til mange tidskrævende og vanskelige dispensationssager. Endvidere er der rejst væsentlig tvivl om forpraktikkens uddannelsesmæssige værdi, idet den kan rumme fare for en vis fastlåsning af indstillingen til pædagogiske problemer.

Når hertil føjes, at de studerende i det første uddannelsesår har to øvelsespraktikperioder, hver af 7 ugers varighed, hvorunder de får en planlagt oplæring i de pædagogiske arbejdsfunktioner; og at det gældende krav om forpraktik i et vist omfang må søge sin begrundelse i traditionen herfor på området, finder ministeriet at kunne tilslutte sig ønskerne om en ophævelse af reglerne om forpraktik. Det skal yderligere oplyses, at der både i socialuddannelseskommissionens praktikudvalgs betænkning nr. 524 og i en endnu ikke offentliggjort betænkning om uddannelse af socialpædagoger stilles forslag om afskaffelse af forpraktikken.

Konsekvenserne af, at forpraktik afskaffes, vil for institutionerne være, at disse uden den generelle tidsbegrænsning, som må gælde for praktikanter, kan ansætte u-uddannet medhjælp til varetagelse af hjælpefunktioner både i det pædagogiske og det

praktiske arbejde. Det er sandsynligt, at en del, som senere søger optagelse til pædagoguddannelserne, i en periode vil være beskæftiget som medhjælpere, uanset at dette ikke mere er et krav, men det må også påregnes, at der i sådanne medhjælperstillinger i vidt omfang vil blive ansat personer, for hvem beskæftigelsen her vil blive af mere varig karakter.

Til stk. 2.

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne af stk. 1.

Til stk. 3.

I henhold til den nugældende lovs § 5, stk. 3, blev der ved bekendtgørelsen af 22. december 1969 nedsat det ovenfor nævnte fordelingsudvalg, der skulle varetage koordineringen af optagelserne. Fra og med optagelserne i 1971 har fordelingsudvalget — efter indstilling fra det i lovens § 4 omhandlede uddannelsesråd, der bl. a. rummer repræsentation for seminariernes rektorer, lærere og studerende — truffet afgørelse om optagelse for samtlige studerende.

Da den nugældende lov blev gennemført, var det ikke forudset, at henlæggelsen af optagelsen til et centralt organ så snart, som det har været tilfældet, ville vise sig at blive den almindeligt fortrukne ordning. I betragtning af de nu på dette område indvundne erfaringer findes det rigtigst, at det i loven fastsættes, at undervisningsministeren efter indstilling fra uddannelsesrådet bestemmer fremgangsmåden for optagelsen, hvorunder også hører spørgsmålet om, hvem der træffer afgørelse om optagelse.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

Som allerede nævnt har det gældende krav om forpraktik medført visse vanskeligheder for fordelingsudvalget ved dets arbejde med optagelsen, og ophævelsen af kravet vil derfor indebære en vis letelse i administrationen af optagelserne.

Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser inden for undervisningsministeriets område. For så vidt angår socialministeriets område — hvorunder forpraktikinstitutionerne hører — har dette ministerium i en udtalelse over udkastet til lovforslaget udtalt, at det ikke skønnes at ville medføre øgede udgifter, hvis der i stedet for praktikanter benyttes u-uddannet ung arbejdskraft i aldersgruppen 15—20 år, der aflønnes efter samme regler som praktikanter.